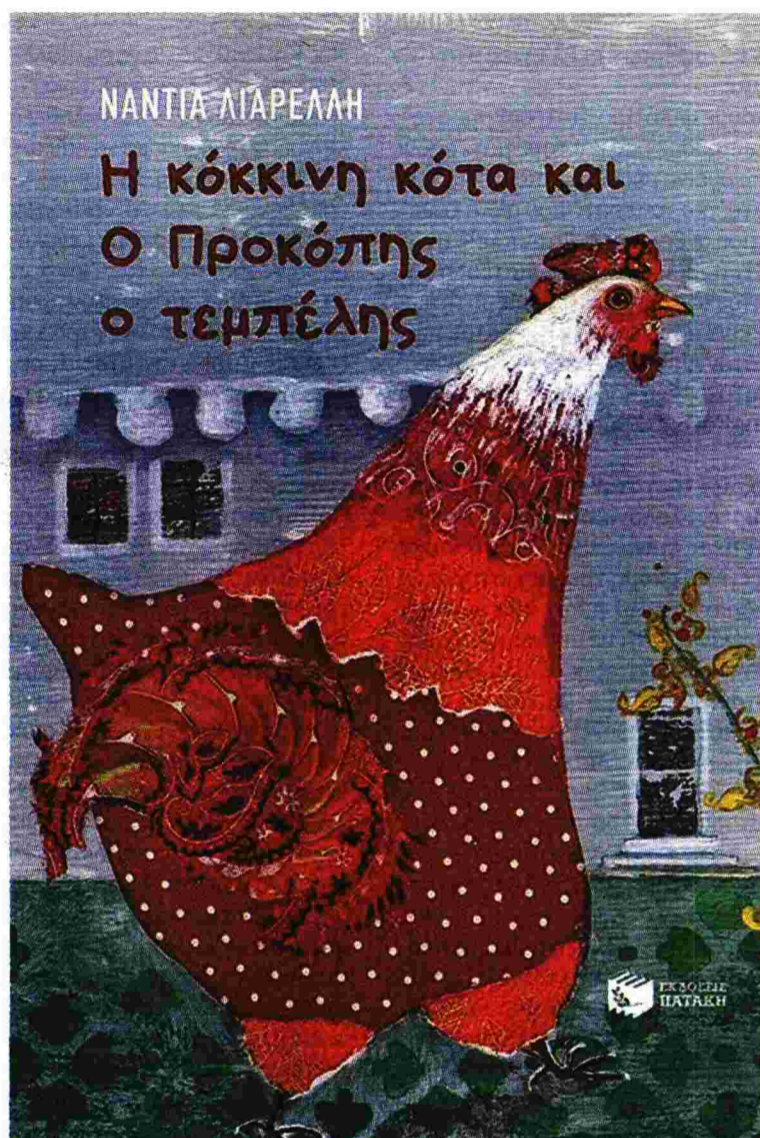

Βιβλίο

«Η κόκκινη κότα και ο Προκόπης ο τεμπέλης»

της Νάντιας Λιαρέλλη,
από τις εκδόσεις Πατάκη

Κόκκινη κλωστή δεμένη, στην ανέμη τυλιγμένη,
δωσ' της κλότσο να γυρίσει, παραμύθι ν' αρχινήσει.
Μια φορά κι έναν καιρό...
Και το παραμύθι αρχινά!

Ηρωες, δράκοι, μάγισσες, μοίρες, ζώα που μιλάνε, βασιλιάδες, πριγκιποπούλες και ό,τι βάζει ο νους.

Το παραμύθι όλα τα επιτρέπει. Δεν βάζει φρένο στη φαντασία και στο όνειρο.

Και τα δύο παραμύθια της Νάντιας Λιαρέλλη έχουν τις αφηγηματικές αρετές και την απλότητα της αφήγησης των γιαγιάδων. Η δε ανατροπή σε κομβικά σημεία προσφέρουν στην αναγνωστική απόλαυση και κρατούν αμείωτο το ενδιαφέρον τους. Η εικονογράφηση της Κατερίνας Βερούτσου είναι απόλυτα συμβατή με τα παραμύθια, τα αγκαλιάζει και τα αναδεικνύει, αισθητοποιώντας συγκεκριμένες πλευρές τους. Δύο λαϊκά παραμύθια, που με τον ρεαλισμό και την αφοπλιστική εικονικότητά τους μας οδηγούν με εντυπωσιακό τρόπο μπροστά στο βαθύ σκοτάδι και το απόλυτο φως, μπροστά στα υλικά με τα οποία δημιουργήθηκε η ανθρώπινη ψυχή.

Λίγα λόγια από τη συγγραφέα

«Πειραιώτισσα γέννημα θρέμμα. Το παιδί της γειτονιάς, με τους χωματόδρομους και τις αλάνες. Παιχνίδι και ξενοιασιά. Οι μέρες μας ήταν μεγάλες. Θαρρείς και είχαν περισσότερες από 24 ώρες. Σχολείο, αγγλικά, γαλλικά, κολυμβητήριο, ωδείο και πολύς χρόνος για παιχνίδι. Κρυφτό, κυνηγητό, αμπαρίζα, σχοινάκι, τα μήλα, στρατιωτάκια ακούνητα, αμίλητα, αγέλαστα και άλλα τόσα παιχνίδια που ο νους δεν μπορεί να θυμηθεί. Και μετά το βραδινό φαγητό, οι ιστορίες και τα παραμύθια, για να κωνέψουμε και να δούμε όμορφα όνειρα. Ωραία χρόνια. Και γνώση και ανεμελιά. Το παραμύθι με κέρδισε, γιατί έχει μια αγνότητα και μια σκληρότητα μαζί. Απηχεί μια πραγματικότητα που η μαγεία την κάνει πιο ελκυστική και πιο κατανοητή...»

Στην «Κόκκινη κότα» η οικογένεια είναι ο ακρογωνιαίος λίθος. Τα παιδιά μεγαλώνουν με αγάπη, συνοχή και αρχές, που τους ακολουθούν στη ζωή τους. Η ηθική, το αίσθημα του δικαίου και η αλληλεγγύη είναι τα κύρια χαρακτηριστικά τους, παρά τη διαφορά των χαρακτήρων τους. Η πορεία προς τον στόχο περνά από «το μάτι της βελόνας», αλλά το αποτέλεσμα τους δικαιώνει. Κρατώντας τις αρχές και τις πολύτιμες συμβουλές της οικογένειας, οι κόποι αμείβονται. Οποια αδικία έχει γίνει αποκαθίσταται με έναν μαγικό τρόπο. Τίποτα δεν μένει ατιμώρητο και οι ήρωες ζουν μέχρι το τέλος της ζωής τους ευτυχείς και ολοκληρωμένοι.

Στον «Προκόπη τον τεμπέλη» η γνώση και η εργασία είναι τα κυρίαρχα νοήματα. Η πορεία προς το επιθυμητό αποτέλεσμα έχει μόχθο και προσπάθεια. Όλα είναι δυνατόν να επιτευχθούν, αρκεί να εργαστούμε σκληρά γι' αυτά. Τίποτα δεν χαρίζεται και ο Προκόπης μόλις αρχίζει να αποκτά γνώση το αντιλαμβάνεται με τον καλύτερο τρόπο. Ο χαρακτήρας του αλλάζει και αγγίζει το τέλειο! Η αξία των παραμυθιών είναι πολύ μεγάλη. Δεν είναι μόνο για να μας νανουρίζουν. Ενεργοποιούν τη φαντασία μας, μας ταξιδεύουν σε μέρη μαγικά και το πιο σημαντικό: Μας κάνουν ευτυχισμένους!».

Βιογραφικό σημείωμα

Η Νάντια Λιαρέλλη από παιδί ήταν ανήσυχη. Στη χορωδία, στον χορό, στο κολυμβητήριο... Σπούδασε αγγλική φιλολογία και δούλεψε στον ΟΤΕ για να εξασφαλίσει τα προς το ζην. Ασχολήθηκε για πολλά χρόνια με παραδοσιακούς χορούς, αλλά και με τις εικαστικές τέχνες (θέατρο της Δώρας Στράτου, γκαλερί «Περί Τεχνών»). Παράλληλα έγραφε... Στον Πειραιά είχε τα πρώτα ακούσματα παραμυθιών από τις γειτόνισσες με καταγωγή από διάφορες περιοχές της χώρας, αλλά κυρίως από τη γιαγιά της, που την έμαθε να εκτιμά τις πολύτιμες «σταγόνες σοφίας» που κρύβουν τα παραμύθια. Έτσι γεννήθηκε το πρώτο βιβλίο της «Παραμύθια από το σεπτούκι της Αγγελικώς».

Ακολούθησε «Ο Ρίκος, ο Ριρικός και η μικρή Γλυκερία», παραμύθι που αγγίζει τη διαφορετικότητα των πλασμάτων, ανθρώπινων και μη. Η «Κόκκινη κότα και ο Προκόπης ο τεμπέλης» είναι η νέα της απόπειρα στον χώρο των παραμυθιών.

Είναι παντρεμένη και μητέρα δύο παιδιών, του Συμεών και της Κατερίνας.

